

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Zory Šmolkové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., ve věci

žalobců: a) Ing. M. Ř.
 b) M.V.
 oba zastoupeni JUDr. Alešem Klechem, LL. M., advokátem
 sídlem Poděbradova 2738/16, 702 00 Ostrava

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
 sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

za účasti: **Mgr. J. O.**

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 6. 2020, č. j. MSK 153624/2019, ve věci
povolení k nakládání s podzemními vodami, schválení záměru stavby vodního díla
a povolení výjimky z odstupových vzdáleností.

takto:

- I. Výroky I. a II. rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 3. 6. 2020, č. j. MSK 153624/2019 **se zrušují** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

- II. V části mířící proti výroku III. rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 3. 6. 2020, č. j. MSK 153624/2019 se žaloba **zamítá**.
- III. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci a) na náhradě nákladů řízení částku ve výši **3 454,83 Kč** ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce a) JUDr. Aleše Klecha, advokáta se sídlem Poděbradova 2738/16, 702 00 Ostrava.
- IV. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobkyni b) na náhradě nákladů řízení částku ve výši **3 454,83 Kč** ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobkyně b) JUDr. Aleše Klecha, advokáta se sídlem Poděbradova 2738/16, 702 00 Ostrava.
- V. Osoba zúčastněná na řízení **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou došlou soudu dne 29. 7. 2020 žalobci brojili proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 6. 2020, č. j. MSK 153624/2019 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto jejich odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Opavy (dále jen „MMOP“) ze dne 22. 7. 2019, č. j. MMOP 94023/2019 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), kterým MMOP na žádost osoby zúčastněné na řízení ve společném řízení povolil výrokem I. nakládání s podzemními vodami – jejich odběr z vrtané studny, výrokem II. schválil stavební záměr stavby vodního díla studny a výrokem III. povolil výjimku z ustanovení § 24a odst. 2 písm. a) vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 501/2006 Sb.“), pro umístění uvedené stavby

Žalobní námitky

2. Žalobci v žalobě napadenému rozhodnutí vyčítali v první řadě pochybení v otázce účastenství žalobců v řízeních o povolení k nakládání s podzemními vodami a o povolení výjimky z ustanovení § 24a odst. 2 písm. a) vyhlášky č. 501/2006 Sb. Žalovaný dle žalobců pochybil, pokud žalobce za účastníky řízení nepovažoval a jejich odvolání proti výrokům I. a III. prvostupňového rozhodnutí z toho důvodu zamítl. Žalobci zde (v případě řízení o povolení k nakládání s vodami) rozporují žalovaným provedený výklad § 115 odst. 16 z. č. 254/2001 Sb., vodního zákona, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „v. z.“), kdy žalobci namítají, že tento nepředstavuje taxativní výčet účastníků, jak soudí žalovaný, ale že je zde třeba subsidiárně též aplikovat úpravu účastenství v řízení podle § 27 z. č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř.“). Stran řízení o povolení výjimky pak žalobci uvedli, že na toto ustanovení § 115 odst. 16 v. z. nedopadá a tedy mělo být postupováno podle § 27 s. ř. Popsané pochybení pak dle žalobců vedlo k nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí stran výroků I. a III., neboť žalovaný

(nemaje žalobce za účastníky předmětných řízení) nevypořádal jejich námitky mířící proti výrokům I. a III. prvostupňového rozhodnutí.

3. Dále se žalovaný dle žalobců adekvátně a přezkoumatelně nevypořádal s jejich odvolací námitkou, kdy namítali, že jejich pozemky budou pro budoucí výstavbu zásadně omezeny ochranným pásmem kolem studny, čímž dojde k zásahu do vlastnických práv žalobců. Ze strany osoby zúčastněné na řízení se navíc jedná o šikanózní výkon práva, kdy tato má vodovodní přípojku, takže studnu nepotřebuje. Ochranné pásmo kolem studny pak bude bránit výstavbě kanalizačních přípojek na pozemcích žalobců a tedy i realizaci jejich stavebních záměrů. V tomto smyslu se pak vyjadřuje i žalovaným dezinterpretovaný znalecký posudek RNDr. P. B.
4. Třetí žalobní námitka spočívala v nevypořádání se s námitkou hrozící ztráty opory stavebního pozemku vlivem 5,5 m hlubokého výkopu bez pažení. Takový záměr přitom nelze dle zkušeností a praxe žalobce a) realizovat bez ztráty stability sousedních pozemků.
5. Dále měl žalovaný pochybit, když nesprávně hodnotil posudek znalce RNDr. P. B. tak, že dle něj nebude mít projektovaná studna na kvalitu a kvantitu podzemních vod vliv. A to přesto, že se v posudku uvádí, že může dojít k ohrožení studny žalobce a) po kvantitativní stránce.
6. Dle páté žalobní námitky pak žalovaný pochybil, když shledal dostatečnou dokumentaci přiloženou osobou zúčastněnou na řízení k žádosti o povolení k nakládání s vodami a o schválení stavebního záměru stavby vodního díla. Dokumentace přitom neobsahuje všechny podklady vyžadované přílohou č. 8 vyhl. č. 499/2006 Sb. Konkrétně chybí: údaje o základní bilanci a předpoklady stavby dle bodů B.2 písm. i) a h), popis vlivů stavby na přírodu a krajinu dle bodu B.6 písm. b), navrhovaná ochranná a bezpečnostní pásma, rozsah omezení a podmínky ochrany podle jiných právních předpisů dle bodu B.6 písm. f), zásady organizace výstavby dle bodu B.8, stávající výškopis a polohopis dle bodu C.3 písm. e) není zpracován nad geodetickým podkladem a další dokumenty uvedené pod body C.3 písm. l), C.3 písm. p), D.1.2 písm. a) a D.1.2 písm. c). Předložená dokumentace dále neobsahuje statické posouzení vodního díla s ohledem na možné účinky realizace stavby na sousední pozemky, kdy hydrogeolog Ing. Z. V. se ke staticce nemůže vyjadřovat.
7. Dále žalobci poukazují na vzájemné rozpory mezi vyjádřením hydrogeologa Ing. Z. V. dle protokolu o místním šetření, projektovou dokumentací a závěrečnou hydrogeologickou zprávou o provedení průzkumného vrtu BR-4, zpracovanou hydrogeologem Ing. P. U. Tyto se týkaly zejména propustnosti či nepropustnosti akumulární jímky a s ní spojeným mícháním zvodní kulmské a kvartérní. Dále pak rozdílných určených objemů využitelného množství podzemní vody z kulmské zvodně. S námitkami žalobců na tyto rozpory poukazujících se přitom žalovaný přezkoumatelně nevypořádal.
8. Dle sedmé žalobní námitky žalovaný pochybil, když umístil a povolil již realizovaný záměr. Něco takového jde jen v případě, že průzkumný vrt nebyl vlastním provedením

vodním dílem ani obecnou stavbou. Žalobci mají za to, že zde o vodní dílo jde, neboť skryté konstrukce vodního díla jsou již provedeny a průzkumným vrtem tak došlo k zahájení stavby studny. Mělo tedy být zahájeno řízení o odstranění stavby dle § 129 z. č. 183/2006 Sb., stavebního zákona, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „z. č. 183/2006 Sb.“). Předpisy upravující vodoprávní řízení o povolení stavby vodního díla však neumožňují dodatečně povolit již zrealizované vodní dílo.

9. Další námitku směřovali žalobci proti rozhodnutí o povolení výjimky z § 24a odst. 2 písm. a) vyhlášky č. 501/2006 Sb., kdy argumentovali, že v blízkosti řešené studny se nachází projektovaná kanalizace a čerpací stanice odpadních vod. Dle žalobců je pak sice možné žádat o výjimku pro umístění zdroje znečištění blíže studně, ale nikoliv však pro umístění samotné studny blíže ke zdroji znečištění. S ohledem na blízkost čerpací stanice a kanalizace by pak udělení takové výjimky bylo rovněž v rozporu se zájmem řečenou vyhláškou chráněným. Je tedy nutné trvat na tom, aby znečištění zdroje pitné vody nebylo umožněno.
10. Vposled pak žalobci namítali, že povolení k nakládání s vodami neobsahuje povolení akumulace a nestanovuje akumulované objemy a maximální a minimální hladinu v akumulaci, ačkoli součástí stavebního záměru je akumulací jímka. Správní orgány nezákonně rozdělili stavbu studny na část vrtu a jímky a nepravdivě uvádějí, že voda v jímce již není vodou podzemní a že tedy k nakládání nedochází. Dle žalobců však k nakládání dochází v důsledku mísení zvodní, rovněž tak vodu v jímce nelze nepovažovat za vodu podzemní.

Vyjádření žalovaného

11. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě plně odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a související spisy s tím, že napadené rozhodnutí považuje za zákonné a správné a žalobu proto navrhl, aby nedůvodnou, zamítnout.

Posouzení věci soudem

12. Krajský soud poté co zjistil, že žalobní návrh je věcně projednatelný, přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době rozhodování žalovaného, tedy ke dni 3. 6. 2020 (ust. § 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba je částečně důvodná.

Zjištění ze správního spisu

13. Ve správním spise soud zjistil zejména odvolání žalobce a) došlé MMOP dne 29. 8. 2019, jehož přílohou je listina nazvaná „Stanovisko znalce Ing. L. P. k dokumentaci pro vydání společného povolení a žádosti o povolení odběru podzemních vod pro stavbu Vrtané studny a vodovodu rodinného domu v k. ú. X na parcele č. X.“ Z této listiny, vypracované dne 28. 8. 2019, soud zjistil, že řečený znalec došel k závěru, že: „[n]avržené stavební řešení

Manipulační šachty (dále jen MŠ) (...) nezaručuje těsnost (...) Hloubka MŠ je 5,0 m pod terénem. Do hloubky 3 m pod úrovní terénu jsou betonové skruže těsněné jílem, od 3,0 m do 5,0 m jsou skruže spouštěné, tedy bez těsnění. Skruže MŠ jsou spouštěné do štěrku. Cementová výplň spár skruží, ani betonová deska dna skruží nejsou vodě odolné výplně.“

14. Soud dále ve správním spise zjistil znalecký posudek RNDr. P.B. vypracovaný dne 15. 10. 2019, ve kterém se mimo jiné uvádí, že: „[p]odle ustanovení Vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, § 24a Studny individuálního zásobování vodou, jsou definovány nejmenší vzdálenosti studny od zdrojů možného znečištění podle druhu možného zdroje znečištění pro málo prostupné prostředí (v našem případě kulmské horniny) od 7 do 15 m, pro prostupné prostředí (v našem případě kvartérní písčitojílovité štěrky) od 20 do 40 m. Pokud bude v průzkumném vrtu BR-4 (průzkumný vrt na pozemku zúčastněné osoby – pozn. soudu) realizováno vybudování akumulací šachty, budou propojeny obě zvodně – kulmská a kvartérní, tak jak uvádí ve svém posudku a vyjádření V. (2018). Odstupové vzdálenosti pro potenciální zdroje znečištění se výrazně zvýší. (...) v případě propojení zvodní ve vrtu BR-4 společně s masívním dlouhodobým odčerpáváním podzemní vody by mohlo dojít k ovlivnění StŘ (studna na pozemku žalobce a) – pozn. soudu) situované do kvartérních uloženin po kvantitativní stránce. K otázce nepropustnosti se pak ve znaleckém posudku uvádí mj.: „[v] dokumentaci pro vydání společného povolení a žádosti o povolení odběru podzemních vod byl původní stavební návrh zhlaví studny (U. et al. 2017), kde byla projektována skruž do hloubky 1,0 m, změněn na skružové zhlaví do hloubky 5,0 m s tím, že do hloubky 3,0 m pod terénem budou skruže izolované od horninového prostředí jílovým těsněním a od 3,0 m do 5,0 m bude spouštěná část šachty bez izolace od okolního horninového prostředí pouze s cementovou izolací mezi skružemi a s betonovou deskou na dně. (...) Uvedené řešení nedoporučuje ani znalec v oboru stavitelství P. (2019), vzhledem k tomu, že cementová výplň spár ani betonová deska skruží nejsou vodě odolné výplně. Akumulační šachta by musela být naprosto vodotěsná, (jílové těsnění až do hloubky 5,0 m s jílem těsněným dnem nebo plastová jímka s výřezem pro pažnici vrtu na dně).“

K první žalobní námitce

15. Své závěry o neúčastenství žalobců na řízení o nakládání s vodami založil žalovaný na úvaze, že: „[u]stanovení § 115 odst. 16 vodního zákona stanoví taxativní (uzavřený) výčet účastníků řízení o povolení k odběru podzemní vody, kterými jsou žadatel a dále osoby podle odstavců 4 a 7, přičemž § 115 odst. 4 a 7 přiznává účastenství obcím a občanským sdružením. V daném případě Ing. M. Ř. a M. V. ve věci povolení k odběru podzemních vod nebyli ani žadateli, ani zástupci obce nebo občanského sdružení, proto nebyli účastníky řízení.“
16. Podle ustanovení § 115 odst. 1 a 16 v. z.: „[p]okud tento zákon nestanoví jinak, postupují vodoprávní úřady při řízení o věcech upravených vodním zákonem podle stavebního zákona, jde-li o rozhodování týkající se vodních děl a vodohospodářských úprav. Účastníkem řízení o povolení k odběru podzemní vody je žadatel a dále osoby podle odstavců 4 a 7“ (tedy obce a občanská sdružení – pozn. soudu).

17. Podle ustanovení § 94k písm. e) z. č. 183/2006 Sb., stavebního zákona, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. z.“): „[ú]častníkem společného územního a stavebního řízení je osoba, jejíž vlastnické právo nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být společným povolením přímo dotčeno.“
18. Podle ustanovení § 27 odst. 2 s. ř.: „[ú]častníky jsou též další dotčené osoby, pokud mohou být rozhodnutím přímo dotčeny ve svých právech nebo povinnostech.“
19. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 12. 4. 2012, č. j. 9 As 78/2011 – 69: „Z výše uvedeného tedy vyplývá, že při určování účastenství v řízení o stavebním povolení k vodním dílům je v prvé řadě nutno vycházet z vodního zákona (zejména ust. § 115 tohoto zákona). Vzhledem k tomu, že vodní zákon pro tato řízení obsahuje jen dílčí právní úpravu, u otázek účastenství, která nejsou vodním zákonem upravena, se použije stavební zákon. Právní úprava ve stavebním zákoně obsahuje taxativní výčet účastníků stavebního řízení, který nepřipouští aplikaci obecné úpravy účastenství v § 27 správního řádu.“
20. Podle rozsudku NSS ze dne 25. 9. 2018, č. j. 4 As 227/2018 – 34: „Nejvyšší správní soud tak má ve shodě s krajským soudem za to, že žalobce měl být podle § 109 odst. 1 písm. e) stavebního zákona účastníkem stavebního řízení o povolení nakládání s podzemními vodami a povolení k provedení stavby předmětné studny, neboť provádění stavby předmětné studny může ovlivnit kvalitu a množství vody ve studni náležející žalobci. (...) Pokud tedy stěžovatel argumentuje konkrétními technickými parametry povolované stavby, je třeba uvést, že smyslem účastenství souseda ve stavebním řízení je jeho zapojení do řízení a umožnění podat námitky týkající se potenciálního dotčení na jeho právech konkrétním navrženým způsobem provádění stavby, byť by se posléze při posuzování věci stavebním úřadem ukázalo, že námitky jsou nedůvodné. Ostatně své obavy žalobce opírá mj. o hydrogeologické posouzení Ing. M. a Ing. L., tudíž nelze dovozovat, že by se jednalo o apriori nedůvodné subjektivní dojmy žalobce. Na druhou stranu nejde o jakési oprávnění souseda projednávanou stavbu blokovat.“ Podle rozsudku NSS ze dne 29. 9. 2010, č. j. 8 As 55/2009 – 96 pak jediné, co může být dotčeno v řízení o nakládání s vodami, je vydatnost případně kvalita vody ve studně.
21. Ve shodě s výše uvedeným názorem NSS má zdejší soud za to, že výčet účastníků dle ustanovení § 115 odst. 16 v. z. není výčtem taxativním, ale že je třeba doplnit účastníky tam vypočtené o účastníky dle obecné úpravy účastnictví obsažené ve s. z. Dle této pak je ve společném územním a stavebním řízení (a shodně i pro řízení toliko územní či toliko stavební) účastníkem osoba, jejíž věcné právo k sousedním pozemkům či stavbám může být přímo dotčeno. Pro posouzení účastenství pak není rozhodující, zda k tomuto dotčení skutečně dojde, ale již samotná potencialita, tedy, jestli k němu dojít může. Tuto možnost, tedy vliv povolované studny na vydatnost vody ve vlastní studni, přitom žalobce a) dostatečně určitě tvrdil, kdy svá tvrzení dokládal vyjádřením hydrogeologa RNDr. P. B. o potencialní možnosti ovlivnění své studny po kvantitativní stránce. Bylo tedy na žalovaném, aby řečenou námitku zhodnotil s přihlédnutím k její dvojí povaze, nejdříve, zda tato zakládá žalobci účastenství v řízení (zde se zkoumá potencialita) a pak, zda je tato námitka rovněž důvodná (zde se zkoumá, zda k ovlivnění skutečně dojde) (srov. rozsudek NSS ze dne 17. 12. 2008, č. j. 1 As 80/2008 – 68). Žalovaný tak však

neučinil, neboť veden chybnou úvahou o povaze výčtu účastníků dle § 115 odst. 16 v. z., možnost účastenství žalobců bez dalšího vyloučil. Z tohoto důvodu je výrok jeho rozhodnutí I. nezákonný a soud v rozsahu tohoto výroku tedy napadené rozhodnutí zrušil podle § 78 odst. 1 s. ř. s.

22. Jiná situace je však stran žalobci rovněž napadeného výroku III. napadeného rozhodnutí, tedy výroku v řízení o povolení výjimky z ustanovení § 24a odst. 2 písm. a) vyhlášky č. 501/2006 Sb. Tento výrok totiž žalovaný založil na následující úvaze: *„Účelem řízení o povolení výjimky z § 24a odst. 2 písm. a) vyhlášky č. 501/2006 Sb., je ochrana studny jako vodního zdroje od zdrojů možného znečištění, v tomto případě kanalizační přípojky žadatele. Povolením výjimky z odstupových vzdáleností není ohrožena bezpečnost, život a veřejné zdraví, život nebo zdraví zvířat, životní prostředí anebo sousední pozemky a stavby v bezprostředním ani vzdálenějším okolí. Ve věci povolení výjimky z odstupových vzdáleností Ing. M. Ř. a M. V. nebyli účastníky řízení, jejich odvolání proti výroku III odvoláním napadeného rozhodnutí nejsou přípustné.“* Řečené odůvodnění je sice velmi lakonické, nicméně se z něj podává, že žalovaný posoudil možnost dopadů povolení výjimky mj. i na sousední pozemky a veřejné zdraví a dospěl k závěru, že žalobci nebyli účastníky řízení. Podstatný přitom dle názoru soudu je zejména žalovaným zmíněný účel řízení, kterým je ochrana studny jako vodního zdroje. Toliko v dopadech blízkých zdrojů znečištění na vodní zdroj je totiž možno spatřovat případný zásah do práv chybným rozhodnutím v řízení o povolení výjimky. Tento však ani jeden ze žalobců netvrdí. Jejich výtky stran dopadů ochranného pásma studny na jejich pozemky jsou totiž námitkami do řízení o vydání společného povolení a nijak nesouvisí s tím, zda je studna umístěna v té či oné vzdálenosti od projektované kanalizace osoby zúčastněné. Žalovaný, vycházející z úvahy, že povolením výjimky pro studnu osoby zúčastněné ve vztahu ke kanalizaci téže osoby nemohou být žalobci dotčeni na svých právech (tedy že zde pojmově nemůže existovat ani potencialita nutná pro případné účastenství) správně zamítl výrokem III. napadeného rozhodnutí jejich odvolání coby nepřípustné. Žaloba je v části směřující proti tomuto výroku tedy nedůvodná.

Ke druhé žalobní námitce

23. Stran otázky zásahu ochranného pásma dle ustanovení § 24a vyhlášky 501/2006 Sb. do pozemků žalobců uvedl žalovaný v napadeném rozhodnutí, že: *„[u]stanovení § 24a uvedené vyhlášky nemá žádný dopad na vlastnická práva majitelů pozemků v okolí pozemku, na němž je navrhovaná stavba umístěvaná, umístěním a provedením stavby studny nedojde k omezení vlastnických práv majitelů pozemků v bezprostředním ani vzdálenějším okolí.“* Tuto úvahu žalovaný na jiném místě doplnil o závěr založený na vyjádření hydrogeologa Ing. Z. V. ze srpna 2018, ve kterém je uvedeno, že vzhledem k tomu, že do studny bude jímána voda z puklinové zvodně málo propustného masivu kulmských hornin z hloubky přes 20 m, jsou všechny odstupové vzdálenosti splněny a ty tak není nutné v horizontální podobě striktně dodržet. Soud považuje za nutné na tomto místě podotknout, že to, zda bude do studny jímána právě jen voda z puklinové zvodně, činí v řízení žalobci sporným.

24. Podle ustanovení 24a odst. 2 písm. a) vyhlášky č. 501/2006 Sb.: „[n]ejmenší vzdálenost studny od zdrojů možného znečištění je stanovena podle druhu možného zdroje znečištění pro málo prostupné prostředí takto: žumpy, malé čistírny, kanalizační přípojky 12 m.“
25. Podle rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 30. 3. 2016, sp. zn. 22 Cdo 1022/2014: „[s]oud, který o nároku na náhradu za omezení vlastnického práva rozhoduje, proto musí podle konkrétních okolností případu posoudit, zda po vlastníkově, který je omezen na svém vlastnickém právu z důvodu existence ochranného pásma a jemuž z příslušného zákona výslovně nevyplyvá nárok na náhradu za omezení vlastnického práva, lze ještě spravedlivě požadovat, aby strpěl omezení svého vlastnického práva způsobené existencí ochranného pásma bez náhrady, nebo zda je třeba mu přiznat náhradu za omezení vlastnického práva ochranným pásmem, a to na základě přímé aplikace čl. 11 odst. 4 Listiny.“ Z právě citovaného má zdejší soud za zřejmé, že existence ochranného pásma je Nejvyšším soudem považována za omezení na vlastnickém právu. Ačkoli pak citované ustanovení vyhlášky č. 501/2006 Sb. nemluví výslovně o ochranném pásmu, je soud toho názoru, že uvedený rozsudek lze analogicky vztáhnout i na případ odstupových vzdáleností dle citovaného ustanovení.
26. Veden výše citovanou judikaturou a s ohledem na výše popsaná zjištění soudu ze správního spisu má zdejší soud řešení otázky zásahu do práv žalobců umístěním studny za nepřezkoumatelné. Předně totiž žalovaný vychází z úvahy, že omezením možnosti žalobců na svých pozemcích stavět mj. např. vlastní kanalizační přípojky „nedojde k omezení vlastnických práv majitelů pozemků“. Tento závěr pak činní v rozporu s výše citovanou judikaturou, aniž by jej blíže odůvodnil, a aniž by se s uvedenou judikaturou vypořádal. Pokud pak žalovaný chtěl založit výše uvedený závěr na tom, že dle Ing. Z. V. není nutné dodržet odstupové vzdálenosti pro hloubku zvodně, ze které je voda čerpána, tak jednak tato vůle žalovaného z napadeného rozhodnutí bez pochybností nevyplyvá, a dále se žalovaný nevypořádal dostatečně se skutečností, že uvedený závěr o využívání toliko hluboké kulmské zvodně činí žalobci sporným. V oporu svých tvrzení pak žalobci přiložili výše popsané stanovisko Ing. L. P. a znalecký posudek Ing. P. B. Žalovaný se přitom prvně zmíněným vůbec nezabýval a tím zatížil veškeré své úvahy založené na nepropustnosti akumulární jímky (tedy včetně té nyní řešené) vadou opomenutého důkazu. Se znaleckým posudkem Ing. P. B. se pak žalovaný vypořádal nedostatečně, když přes v něm uvedené závěry o propustnosti akumulární jímky, nedostatečích čerpací zkoušky a mísení zvodní, uzavřel, že tento nepřinesl žádné nové skutečnosti. Jak se podává z citace předmětného znaleckého posudku, jak ji soud provedl výše, závěr žalovaného o tom, že znalec blíže nespecifikoval záležitosti týkající se odstupových vzdáleností v návaznosti na propustnosti prostředí, je navíc v přímém rozporu s obsahem tohoto znaleckého posudku. Pro výše popsané skutečnosti má soud napadené rozhodnutí stran výroku II. za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů a tedy je v řečeném výroku zrušil podle ustanovení § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.
27. Jelikož zdejší soud výroky I. a II. napadeného rozhodnutí zrušil, vrátil ve shodě s ustanovením § 78 odst. 4 s. ř. s. věc žalovanému k dalšímu řízení. Stran výroku č. III pak zdejší soud shledal, jak uvedeno výše, žalobu nedůvodnou a proto ji v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s. v části mířící proti tomuto výroku zamítl. Žalovaný bude v dalším řízení podle § 78 odst. 5 s. ř. s. zavázán právním názorem zdejšího soudu, a to zejména stran nutnosti náležitě se vypořádat s opomenutým důkazem stanoviskem Ing. L. P. a se znaleckým

posudkem RNDr. P. B. ohledně toho, zda jímka, tak jak je navržena, zamezí mísení zvodní kvartérní a kulmské, či nikoli. Dále se pak žalovaný vypořádá s účastenstvím a případně rovněž námitkami žalobců v řízení o povolení k nakládání s vodami.

Ostatní námitky

28. Jelikož tomu výše popsaná nepřekoumatelnost napadeného rozhodnutí nebrání, přistoupil soud k vypořádání rovněž zbylých námitky žalobců.
29. Namítají-li žalobci v třetí námitce, že se žalovaný nevypořádal s námitkou ztráty opory jejich pozemků v důsledku pět metrů hlubokého výkopu bez pažení, pak soud s odkazem na projektovou dokumentaci, která je součástí spisu a kde se uvádí, že: *„Výkopy pro vodovod a manipulační šachtu (která je totožná s akumulací jímky – pozn. soudu) se provedou částečně pažené. (...) u manipulační šachty bude hladina PV (podzemních vod – pozn. soudu) po dobu stavby snižována čerpáním“* předně konstatuje, že dle projektové dokumentace nemá jít o výkop bez pažení, jak z této vyvozují žalobci, ale o výkop částečně pažený. Stran samotné námitky nevypořádání této otázky žalovaným soud dává žalobcům za pravdu, že žalovaný se touto otázkou v napadeném rozhodnutí vskutku nezabýval. Neučinil tak však z toho důvodu, že žalobci řečenou námitku ve svých odvoláních nevznegli. Nevypořádáním nevznesené námitky pak žalovaný nikterak nepochybil a řečenou žalobní námitku má soud proto za nedůvodnou.
30. Ke čtvrté námitce žalobců žalovaný uvádí v napadeném rozhodnutí, mimo jiné že: *„[z]nalec (RNDr. P. B. – pozn. soudu) v posudku uvedl, že vliv projektované studny na kvalitu a kvantitu podzemní vody ve studni odvolatele při běžném využívání, ani s propojenými zvodněmi, vzhledem k hydrogeologickým podmínkám, nepředpokládá.“* Stran této otázky soud zjistil ze znaleckého posudku, že RNDr. P. B. uvedl také, že k ovlivnění studny žalobce a) by mohlo dojít za společného splnění podmínek masivního dlouhodobého odčerpávání a propojení zvodní. Stran propojení zvodní jsou, jak soud uvedl již výše, úvahy žalovaného zatíženy vadou opomenutého důkazu. Otázka toho, co je v daném případě běžné využívání studny, je pak zasažena žalovaným neřešeným rozporem mezi Závěrečnou zprávou o provedení průzkumného vrtu BR-4 vypracovanou Ing. P. U. a Hydrogeologickým posudkem Ing. P. V. (obé je obsaženo ve spise) stran množství vody doporučeného k odběru. Toto je v druhém jmenovaném dokumentu určeno za měsíc v objemu o 100 % vyšším, než je dle prvního dokumentu průměrná měsíční vydatnost předmětného vrtu do kulmské zvodně. Za tohoto stavu nelze tedy uzavřít, tak jak to činí žalovaný, že: *„znalecký posudek RNDr. P. B., předložený odvolatelem v průběhu odvolacího řízení, vliv navrhované studny na stávající studny v okolí vyloučil.“* Naopak, znalec tento vliv za určitých podmínek připustil a je na žalovaném, aby se přezkoumatelně zabýval tím, jestli znalce uvedené podmínky jsou či nejsou dány. Žalobní námitka vyčítající pochybení při hodnocení znaleckého posudku RNDr. P. B. je tedy důvodná.
31. K páté žalobní námitce, tedy neúplnosti dokumentace, soud poukazuje na ustanovení § 65 odst. 1 s. ř. s., upravující aktivní legitimaci k podání žaloby proti rozhodnutí, jejíž základní podmínkou je tvrzení o porušení práv žalobce, buď přímo, nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu. Žalobci tak mohou namítat jen tu nezákonnost rozhodnutí, kterou jsou zasaženi ve své právní sféře, a tento zásah jsou

povinni tvrdit (srov. např. rozsudek NSS ze dne 29. 7. 2004, č. j. 7 A 139/2001-67 nebo ze dne 21. 5. 2008, č. jh. 4 Ans 9/2007-197). Žalobci však v žalobě neuvedli, čím byli tvrzenou neúplností dokumentace dotčeni ve své právní sféře, a žalobní námitka tak není důvodná.

32. Jelikož šestá žalobní námitka byla, shodně jako řada dalších, rovněž námitkou odvolací, vyjádřil se k ní výslovně již žalovaný v napadeném rozhodnutí, a to následovně: „*K námitce, že dokumentace je v rozporu s vyjádřením osoby s odbornou způsobilostí a propojuje dvě nezávislé zvodně, což je v rozporu s vyjádřením správce povodí, a povolením takto projektovaného díla dojde ke zhoršení stavu a jakosti podzemních vod, lze uvést, že z vyjádření hydrogeologa ze srpna 2018 je zřejmé, že projektovanou studnou nedojde k negativnímu ovlivnění sousedních studen, staveb a pozemků, jak bylo uvedeno výše. (...) do studny bude jímána voda z puklinové zvodně málo propustného masivu kulmských hornin z hloubky přes 20 m (...) první zvodně (...) nebude studnou využívána.*“ K právě uvedenému soud s odkazem na výše uvedené k žalobní námitce č. 2 uvádí, že závěr o oddělení zvodní a úvahy na něm založené, jakou je i tato, jsou zatíženy vadou opomenutého důkazu a nedostatečně vypořádaného znaleckého posudku a proto jsou nepřezkoumatelné. Námitka nepřezkoumatelnosti vypořádání této odvolací námitky je tedy důvodná.
33. K sedmé námitce žalobců, tedy k umístění již realizované stavby, soud shodně jako u námitky páté poukazuje na ustanovení § 65 odst. 1 s. ř. s., ze kterého vyplývá, že žalobci mohou namítat jen tu nezákonnost rozhodnutí, kterou jsou dotčeni ve své právní sféře; soudní přezkum není obecnou kontrolou zákonnosti správního řízení. Žalobci však takové tvrzení v žalobě neuvedli a žalobní námitka tak není důvodná.
34. Pro úplnost soud dodává, že žalovaný v napadeném rozhodnutí uvádí: „*z vyjádření Ing. V.ze srpna 2018 je zřejmé, že se jedná o průzkumný vrt (...) Skutečnost, že průzkumný vrt je vystrojen „jako trubní studna“ (...) neznamená, že se jedná o stavbu vodního díla podléhající režimu stavení zákona.*“ V citované pasáži je identifikován důkazní prostředek i poznatek z tohoto prostředku získaný. Žalovaný, nemaje důkazních prostředků svědčících o opaku, pak zcela ve shodě s obsahem spisu a logicky dospěl k závěru, že se o stavbu vodního díla nejedná. Existence stavby je přitom podmínka *sine qua non* pro řízení o odstranění stavby dle § 129 z. č. 183/2006 Sb. Žalovaný tedy nepochybil, když toto řízení nezahájil a žalobní námitka je tedy nedůvodná.
35. Osmou námitku směřovali žalobci proti rozhodnutí o výjimce z ustanovení § 24a odst. 2 písm. a) vyhlášky č. 501/2006 Sb., ve kterém však žalobci nebyli účastníky řízení, jak soud konstatoval již výše. Spíše *obiter dictum* k ní tedy soud uvádí, že konstrukce žalobců, podle které by bylo možné povolit výjimku z odstupu kanalizace od studny, ale nikoli výjimku odstupu studny od kanalizace se jednak z řečeného ustanovení (které se týká právě umístování studní a nikoli kanalizací) nepodává a dále je tato konstrukce v přímém rozporu s ideou racionálního zákonodárce, kterou je při výkladu právních norem nutno zohledňovat.
36. Poslední námitkou žalobci brojí proti absenci povolení akumulace pro akumuláční jímku a nesprávnosti závěru správních orgánů, že voda v jímce již není vodou podzemní, avšak i v tomto případě absentuje nutné tvrzení o tom, jak vytýkaná nesprávnost zasahuje do právní sféry žalobců Ani tato námitka tak není důvodná.

Náklady řízení

37. Vzhledem k tomu, že v řízení byli částečně procesně úspěšní žalobci, vzniklo jim v souladu s ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. právo na náhradu nákladů řízení, k jejichž náhradě soud žalovaného zavázal. Náklady řízení žalobců představují:

a)	zaplacený soudní poplatek	pol. 18 odst. 2	
1)	2 x žaloba proti rozhodnutí správního orgánu	písm. a), pol. 20 přílohy	
2)	2 x návrh na přiznání odkladného účinku	k z. č. 549/1991 Sb.	8 000 Kč
b)	náklady právního zastoupení advokátem		
)	□) odměna advokáta za zastupování v řízení ve výši 3 100 Kč / úkon, snižena o 20 %, neboť jde o společné úkony, při těchto úkonech právní služby:	§ 7 bod 5., § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d),	
	1) 2 x příprava a převzetí věci		
	2) 2 x sepsání žaloby	§ 12 odst. 4	
		vyhl. č. 177/1996 Sb.	9 920 Kč
□)	2 x paušální náhrada hotových výdajů advokáta ve výši 300 Kč	§ 13 odst. 4	
		vyhl. č. 177/1996 Sb.	600 Kč
□)	DPH z částek dle □) a □)	§ 23a z. č. 85/1996 Sb.	2 209,20 Kč
<i>Celkem</i>			20 729,20 Kč

38. Všechny tyto náklady řízení podle obsahu spisu žalobcům prokazatelně vznikly, ale pro pouze částečný úspěch žalobců ve věci přiznal soud jejich náhradu žalobcům toliko v rozsahu, v jakém jejich úspěch ve věci převýšil míru jejich neúspěchu (srov. např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 31. 10. 2018, sp. zn. 21 Cdo 661/2018). Jelikož pak v dané věci žalobci uspěli stran dvou ze tří napadaných výroků a stran jednoho neuspěli, došel soud výpočtem $\frac{2}{3} - \frac{1}{3} = \frac{1}{3}$ k tomu, že žalobcům náleží náhrada nákladů ve výši jedné třetiny. Jedna třetina z 20 729,20 Kč je pak 6 909,73 Kč. Soud proto žalovaného k zaplacení této částky (polovinou každému ze žalobců) zavázal, a to k rukám zástupce žalobců podle § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“) ve spojení s ustanovení § 64 s. ř. s. Lhůtu k zaplacení soud stanovil v souladu s ustanovení § 160 odst. 1 občanského soudního řádu, neboť tato lhůta je přiměřená možností žalovaného.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá toto vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 11. února 2021

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu